

MOLTES OMBRES

Després d'un seguit d'espectacles que els han convertit en un dels grups catalans de major projecció internacional, *La Fura dels Baus* s'ha sentit atreta pel teatre de text. O, per dir-ho millor, pel teatre assentat en un text dramàtic. Ho van fer amb *Faust, versió 3.0* i han tornat a incidir-hi amb *Ombra*, que s'ha pogut veure recentment a Alzira. Decisió digna de lloança, però també plena de riscos. Muntar textos dramàtics tan complexos com l'obra de Goethe o –més encara- dramatitzar la poesia de Garcia Lorca exigeix d'entrada un treball de dramaturgia meditat i pregon. No hi ha prou amb modernitzacions banals en el primer cas, ni amb la juxtaposició de poemes en funció d'un fil temàtic prou simplista en el segon. I és que, contra el que molts pensen, fer una dramaturgia sobre poesia és una tasca molt, però que molt difícil, que s'inicia en la mateixa selecció dels textos, passa per la recerca d'un ritme global que reconstrueix el ritme propi de la poesia de l'autor en qüestió i acaba per la necessitat d'articular un discurs dramàtic coherent. Massa exigències, sens dubte, perquè *Ombra* les pugui acomplir totes. I això que, a diferència del que s'esdevenia amb la cibernètica proposta del *Faust*, és innegable que Hansel Cereza i David Marín, creadors de l'espectacle, l'han dissenyat amb un gran respecte per l'obra lorquiana.

Espectacle decebedor, doncs? Depén. Perquè si el que heu anat a buscar és l'estètica del grup, la retrobareu en molts moments. I en altres, a més, gaudireu amb unes més que dignes intervencions musicals i de ball. El conjunt, tanmateix, a mi em sap a poc. Però no cal que els addictes a *La Fura* se n'angunien gaire: estic segur que el proper espectacle sobre base textual els eixirà molt més rodó. I és que és d'agrair la seua voluntat de no repetir mai, d'evolucionar constantment. Ja en podria prendre exemple més d'un, no vos sembla?